

paradisos fiscals

Dij, 7/01/2010 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Al començament de la crisi els paradisos fiscals eren una de les bèsties negres que calia combatre. Poc a poc, però, s'ha anat fent un especulatiu silenci. Ara sembla que els paradisos fiscals pràcticament han desaparegut de les primeres planes. És que potser han fet examen de consciència?

Qui pot tenir interès realment perquè ja no se'n parli i es deixin en pau als paradisos fiscals?

Molta gent. En primer lloc els que controlen aquesta mena de caixa negra de molts dels mercats més insolidaris i explotadors del món. I també molts dels que hi col·loquen els diners especulatiu, venda de drogues, negocis il·legals d'armes, fugida d'impostos, frau de tota mena...etc. En tercer lloc els que no volen complicar-se la vida lluitant contra aquests gegants de la idolatria del diner. Saben prou bé que és una estructura del mal, injusta i mortal... però val la pena moure's per una lluita quasi impossible i plena de paranys?

Si us plau, silenci, sembla que diguin. Silenci en els parlaments, silenci a la gran banca, silenci a les borses, silenci del gran capital i fins de la majoria dels polítics i juristes. Que ningú en parli, com si no existissin. Val més no marejar la perdiu.

Hi ha una veu, però, que s'ha alçat, i ha dit les coses pel seu nom a l'encíclica social CARITAS IN VERITATE. Benet XVI ha denunciat tota mena d'explotació i dins d'ella als paradisos fiscals, com vertaderes lacres de la nostra humanitat.

Sembla que la seva veu hagi ressonat en el desert, àdhuc dintre de la mateixa comunitat eclesial, que quan vol sap cridar ben fort. Potser molts pensen: Silenci, què sap el Sant Pare d'economia? Potser l'església fins hi deu tenir diners en algun dels paradisos fiscals?

Aquesta mena de pensament només beneficia als mateixos paradisos fiscals i frena tota reacció. Mentre raonem d'aquesta forma segueix l'explotació, la fam, la desnutrició, la guerra i les malalties oblidades dels sectors pobres.

Benet XVI té raó, els paradisos fiscals són un càncer destructiu per a la nostra humanitat. No podem donar l'esquena a les seves paraules. L'opinió pública és la única potència que pot frenar aquesta mena d'explotació injusta, transformada en estructura de pecat.